

overhaald om een officiële kennisgeving te sturen naar een buitenlands handelsregister, wordt nu ook wettelijk vastgelegd dat de griffie van de bevoegde rechtbank van koophandel het buitenlandse handelsregister op de hoogte brengt. Zij krijgt hiervoor een standaardformulier ter beschikking. Bij elektronische neerlegging gebeurt de kennisgeving rechtstreeks door de instrumenterende Belgische notaris.

David Haex
Advocaat Linklaters LLP

Rechtspraak/Jurisprudence

HOF VAN BEROEP GENT 28 JUNI 2010

VENNOOTSCHAPPEN

Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid – Kapitaal

Zaak: nr. 2009/AR/1858

Een verhuurder had tegen haar huurder, een vennootschap waarvan het maatschappelijk kapitaal was gezakt tot onder 6.200 EUR, een vordering tot ontbinding ingesteld op basis van artikel 333 W.Venn. Partijen stonden voor een vernieuwing van hun handelshuur. De verhuurder vreesde dat de huurder – gelet op haar precaire financiële situatie – geen stabiele handelspartner zou zijn die haar huurverbindenissen voor een nieuwe termijn van negen jaar correct zou kunnen nakomen. Op het ogenblik dat de verhuurder de vordering tot ontbinding instelde waren er echter geen achterstallige huurgelden verschuldigd door de huurder. De vraag stelde zich dan ook of de verhuurder het vereiste belang had bij het instellen van vordering tot ontbinding.

Het hof van beroep stelt dat het niet vereist is dat het belang uitsluitend daadwerkelijk te behartigen moet zijn via een procedure op basis van artikel 333 W.Venn. Ook voor een schuldeiser, een aandeelhouder of een concurrent bestaan andere mogelijkheden, wat niet belet dat zij als ‘belanghebbenden’ worden erkend in een procedure op basis van artikel 333 W.Venn. Het hof is van oordeel dat een partij die binnen het kader van een contractuele relatie op redelijke gronden vreest om te moeten verder handelen met een medecontractant die een vermogenstoestand heeft die volgens de jaarrekening laat vrezen dat hij zijn verbintenissen niet zal kunnen naleven, een ‘belanghebbende’ is in de zin van artikel 333 W.Venn.

HOF VAN BEROEP BRUSSEL 15 JANUARI 2010

VENNOOTSCHAPPEN

Bepalingen gemeen aan alle vennootschappen – Algemeen

Zaak: nr. 2010/06

Een verkoper van de aandelen van een aantal vastgoedvennootschappen had verkregen dat twee van de verkochte Belgische vennootschappen zich hoofdelijk en ondeelbaar borg stelden voor de verplichtingen van de koper onder de verkoopovereenkomst. De koper – een Luxemburgse vennootschap – beschikte zelf niet over de financiële middelen om de koopsom te betalen en had daarom een bankfinanciering bekomen. Deze financiering werd na enkele maanden verhoogd om de koper toe te laten een contractueel verschuldigd prijssupplement te betalen aan de verkoper. Op dat ogenblik was al duidelijk dat de koper in financiële moeilijkheden zat. Mede daarom had de bank van de bijkomende kredietverlening gebruik gemaakt om de twee voormelde verkochte Belgische vennootschappen als medeschuldenaars van de koper te betrekken onder de bankfinanciering. Een van de verkochte vennootschappen verstreekte ook een hypotheek ten gunste van de bank. De koper slaagde er maar in om slechts een deel van de koopprijs te betalen. De twee Belgische vennootschappen die zekerheden hadden verstrekten, konden hun aangegane verbintenissen ten aanzien van de koper en de bank niet nakomen en werden failliet verklaard.

Het hof van beroep gaat enigszins verrassend niet verder in op de problematiek van financiële steunverlening (art. 629 W.Venn.) door de twee Belgische dochtervennootschappen aan de koper (hun nieuwe moedervennootschap). In plaats daarvan verkiest het hof om de verhouding tussen het vennootschapsbelang en het groepsbelang in de context van vennootschappen in financiële moeilijkheden scherp te stellen. Over de zekerheden die de Belgische dochtervennootschappen aan de bank hadden verstrekten, stelt het hof dat een bankier die een krediet verstrekten aan een onderneming in moeilijkheden uiterst voorzichtig moet zijn in geval van zekerheidstelling door een dochtervennootschap van de kredietnemer. De bankier dient in het bijzonder na te gaan of de engagementen aangegaan door de dochtervennootschap in diens belang zijn. In casu was de koper een lege doos die enkel diende om de aankoop van de vastgoedvennootschappen te verichten. Het hof oordeelt dan ook dat een bankier een fout begaat door, zelfs op onrechtstreekse wijze, de middelen van een dochtervennootschap als zekerheid te aanvaar-

den, terwijl hij wist of diende te weten dat deze middelen de enige mogelijkheid vormen om het krediet toegestaan aan de moeder-kredietnemer voor de aankoop van de betrokken dochter te kunnen terugbetalen. Volgens het hof kan een vennootschap tijdelijk een andere vennootschap uit de groep helpen. Op voorwaarde dat het offer dat wordt gevraagd van de helpende vennootschap niet buiten verhouding staat met haar werkelijke mogelijkheden en geen ernstige moeilijkheden laat vermoeden op het ogenblik dat de hulp wordt goedgekeurd. In casu toetst het hof de verbintenissen aangegaan door de dochtervennootschap af aan haar eigen vermogen: een dochtervennootschap die verbintenissen voor haar moeder aangaat die het eigen vermogen 60 maal overstijgen, handelt niet in haar maatschappelijk belang. De bankier die zulke verbintenissen van een dochtervennootschap vraagt, begaat een fout.

Het hof onderzoekt ook de geldigheid van de hoofdelijke

borgstelling die de dochtervennootschappen waren aangegaan ten gunste van de verkoper. Het hof besluit dat de dochtervennootschappen geen belang hadden bij de borgstelling, te meer omdat de gewaarborgde verbintenis bestond uit de betaling door de moeder van de koopprijs van hun aandelen. Het hof hecht ook belang aan het feit dat de moedervennootschap een lege doos was, die enkel diende voor de aankoop van de aandelen van de dochtervennootschappen. De dochtervennootschappen konden geen administratieve, commerciële of financiële bijstand van hun moeder verwachten. In deze context is het dan ook niet in het maatschappelijk belang van een dochtervennootschap om een borgstelling aan te gaan voor verplichtingen (van haar moeder) die haar eigen vermogen 96 maal overstijgen.

David Haex
Advocaat Linklaters LLP

5. HANDELSPRAKTIJKEN, INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE/PRATIQUES DU COMMERCE, DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

Rechtspraak/Jurisprudence

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE 9 NOVEMBER 2010

HANDELSPRAKTIJKEN

Verkoopstechnieken – Gezamenlijk aanbod en premieverkoop

*Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG / 'Österreich'-Zeitungsverlag GmbH
Zaak C-540/08*

Op 9 november 2010 velde het Hof van Justitie zijn derde prejudiciële arrest over de interpretatie van de richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten.

In onderhavige zaak organiseerde een dagblad (Österreich) de verkiezing van 'voetballer van het jaar' en nodigde het publiek uit om via internet of door middel van een stemcoupon die in het dagblad zat, aan deze wedstrijd deel te nemen. De deelnemers aan deze wedstrijd konden een etentje met de betrokken voetballer winnen. Concurrenten van Österreich (Mediaprint) hebben het Handelsgericht Wien verzocht om het dagblad te gelasten deze praktijk te staken aangezien deze winst-

kans een onwettig geschenk uitmaakte in de zin van § 9a, lid 1, punt 1, UWG. Nadat Mediaprint in het ongelijk werd gesteld in eerste aanleg en gelijk kreeg in beroep, stelde zij bij het Oberste Gerichtshof een buitengewoon beroep tot 'Revision' tegen deze beslissing in. Het Oberste Gerichtshof heeft op zijn beurt twee prejudiciële vragen voorgelegd aan het Hof van Justitie betreffende de verenigbaarheid van deze regelgeving met de richtlijn 2005/29/EG.

In de lijn van zijn twee voorgaande arresten oordeelt het Hof dat de richtlijn 2005/29/CE in de weg staat aan een nationale bepaling zoals voorzien in het UWG. Deze wet voorziet in een algemeen verbod op verkopen waarbij geschenken worden aangeboden, en is niet enkel gericht op de bescherming van de consument, maar streeft ook andere doeleinden na, waaronder de pluriformiteit van de pers en de bescherming van de zwakste concurrenten.

Met de tweede vraag wenst het Oberste Gerichtshof te vernemen of verkopen waarbij geschenken worden aangeboden beschouwd moeten worden als oneerlijke handelspraktijken in de zin van artikel 5, 2de lid van de richtlijn op de loutere grond dat de mogelijkheid om iets te winnen ten minste voor een deel van de doelgroep de doorslaggevende reden vormt om het hoofdproduct te kopen.